

нѣкои и невѣжественны заблужденія ся вѣвели и сж-
ществувать въ Народа; Тѣзи суевѣрія обаче и заблуж-
денія не сж догматы на Православно то вѣроисповѣда-
ніе, не сж даже ни въ духъ тѣ на Православнѣ тѣ
Черквѣ, а то е, че днесъ по причинѣ на невѣжество-
то, въ кое то смы паднѣли, и по лишеніе на пропо-
вѣдь тѣ на Слово то Божіе, наши тѣ не сж въ състоя-
ніе да познаѣтъ всички духъ тѣ на Православіе то; и
кога то настанѣтъ за насъ тѣзи честиты врѣмена на
просвѣщеніе то щомъ ся възстанови въ церкви тѣ ни
проповѣдь та на Евангелскы тѣ поученія, всички тѣзи
суевѣрія и заблужденія ще паднѣтъ отъ самосебе си,
безъ да имамы нуждѣ да ся отричамы отъ Правосла-
віе то, за да ся отречемъ отъ тѣхъ, кои то нито сж
Православіе, нито сж догматы. Зеръ е Православіе то,
кое то кара Православны тѣ наши братія да правятъ
службы, сборове, хора и друго и друго. Бѣдни тѣ! И
знаѣтъ ли още тѣ кое е православіе! Ето кое требаше
да гы учимъ да вѣрувать, а не да искамы да гы из-
невѣримъ въ едно, за да гы накарамы да вѣрувать
друго. Слава Богу ный не смы невѣрницы, и ный при-
зовавамы име то Христово, и дѣло то на изневѣрваніе
отъ еднѣ Христіанскѣ Сektѣ въ другѣ не е нѣрав-
ственно служеніе, но е нѣравственно убійство, зацо то
лишава челоуѣка отъ уваженіе то кѣмъ религіозны тѣ
убѣжденія, и го направѣтъ неспособенъ за Христіанскѣ
добродѣтели.“ (Вѣстникъ „Македонія“ Година 1. брой 52).

Да! Очистванне то вѣрѣ тѣ отъ суевѣрія трѣбва
да бѣде за напрѣшь постоянъ прѣдметъ за гриженіе на
бѣдѣще то наше народно образовано духовенство и на
бѣдѣщы тѣ образованы Майкы. Суевѣріе то е душев-
на болка упорна и раздражителна, лѣкуванне то на ко-
ѣто изыскува чрѣзвычайно припазваніе, опытность, и-
скуство, нравственнѣ силѣ, свѣтлость на умъ тѣ и
чистотѣ на вѣрѣ тѣ; за да може да ся дѣйствува на